

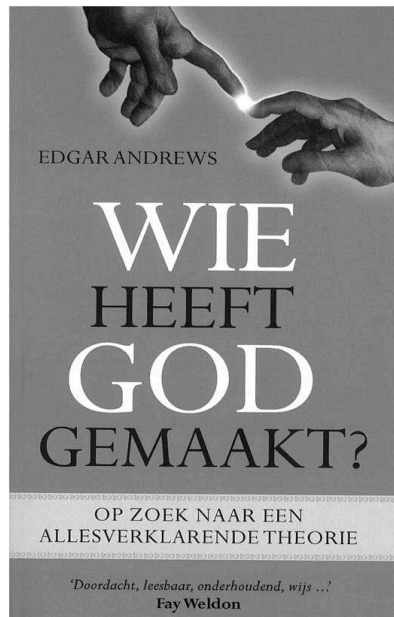
De Godhypothese

Edgar Andrews, *Wie heeft God gemaakt?*, Uitgeverij Maatkamp, 2012, 407 blz., prijs €19,90, paperback.

Natuurwetenschappers zijn al decenia lang op zoek naar een theorie die alle natuurkundige processen in het universum verklaart. Zo'n theorie omvat echter alleen de materiële aspecten van dit bestaan. Zou het ook mogelijk zijn om een theorie te vinden die een verklaring biedt voor alle materiële en immateriële zaken in dit universum? Ja, zegt dr. Andrews in zijn boek *Wie heeft God gemaakt?* Sterker nog, Andrews stelt "dat we zo'n theorie al hebben, namelijk een die gebaseerd is op de Godhypothese" (II). Deze Godhypothese is de rode draad in het hele boek. Elke keer komt Andrews hier weer op uit. Deze hypothese wordt dan ook omschreven als "een fundament waarop gebouwd kan worden – een aanname die ons tot een hele reeks van conclusies leidt die *getoetst* kunnen worden aan de menselijke ervaring, inclusief de wetenschappelijke waarnemingen" (65).

Toetsen is ook precies wat Andrews in dit boek doet. In zeventien hoofdstukken komen de meest uiteenlopende onderwerpen aan de orde: van de Tien Geboden en Einsteins relativiteitstheorie tot en met de genetische code. Wat de onderwerpen bindt, is hun kritiek op het zuiver materialistisch denken dat kenmerkend is voor de consequente atheïst. Elke keer wordt duidelijk dat de Godhypothese de meest logische verklaring is voor de ervaringen van de mens.

In hoofdstuk 6 behandelt Andrews wie God is en wie Hij niet is. "God is geen God van de gaten, en dat is Hij ook nooit geweest. Dat beeld van de godheid is een parodie op religie die nooit door enig weldenkend mens is omarmd" (94). Ondanks deze ferme woorden ontkwam ik niet helemaal aan het idee dat Andrews' God toch ook een God-van-de-gaten is. De on-

derwerpen waartoe Andrews zich in zijn boek beperkt, vertegenwoordigen de hiaten in de natuurwetenschappelijke kennis van onze tijd. Door de focus op deze onderwerpen lijkt de rol van God (onbedoeld) slechts beperkt te zijn tot het opvullen van de gaten in onze kennis.

De 'natuurwetenschappelijke gaten' worden overigens op een zeer duidelijke en beeldende manier beschreven. Een groot pluspunt zijn de grijze kaders waarin een overzicht wordt gegeven van wat in het volgende hoofdstuk besproken gaat worden. Hierin worden ook moeilijke woorden uitgelegd die in dat hoofdstuk gebruikt worden. Op deze manier weet je wat je als lezer kunt verwachten en heb je meer grip op de behandelde stof. Dat is geen overbodige luxe: bijzonder ingewikkelde zaken passeren de revue. Toch krijgt Andrews het voor elkaar dat zelfs de grootste leek op natuurwetenschappelijk gebied het boek kan begrijpen. "U weet niets van thermodynamica? Dan gaat u er nu iets van leren. Neem een porseleinen soepkom en laat die op een stenen vloer vallen, bij voorkeur zonder de soep erin. [...] Veeg nu alle scherven bij elkaar en laat ze nogmaals op de vloer vallen. Zijn ze weer verenigd in de 'geordende' vorm die de soepkom eerst had? Nee?

Wel, dat is thermodynamica" (12,13). Dit soort voorbeelden kenmerken Andrews' schrijfstijl. Een keer iets niet begrijpen is overigens ook niet erg. "Mijn tweede verontschuldiging is dat u sommige dingen in het huidige en volgende hoofdstuk niet zult begrijpen, omdat we ons met behoorlijk ingewikkelde dingen zullen bezighouden [...], om u te bemoedigen wil ik er echter op wijzen dat het ook niet de bedoeling is dat u het begrijpt" (20,21). Deze vleugjes Britse humor maken het boek makkelijker te lezen, alhoewel het voor nuchtere Hollanders soms wat te veel van het goede is. Jammer is ook dat er af en toe verwezen wordt naar onbekende personages uit de Engelse kinderboekenwereld.

Toch blijft de boodschap van het boek staan als een huis. God bestaat en de natuurwetenschap verwijst terug naar Hem. Dit boek is daarom een absolute aanrader voor iedereen die zich afvraagt hoe je de huidige natuurwetenschappelijke inzichten en het geloof in de God van de Bijbel kunt verbinden.

Elsbeth den Braber